

معاون رئیس‌جمهور در امور زنان: مابه‌التفاوت مالی افزایش مرخصی زایمان را دستگاه‌ها قبول نمی‌کنند

شرق؛ معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده، آخرین وضعیت مصوبه افزایش سه‌ماهه مرخصی زایمان را تشریح کرد. شهیندخت مولاوردی در پست اینستاگرامی خود درباره افزایش سه‌ماهه مرخصی زایمان نوشت: «در پاسخ به سؤاَل خبرنگاری درباره افزایش مرخصی زایمان عنوان کردم: ما همه راه‌ها را رفته‌ایم و تمام پیگیری‌ها و مکاتبات مربوطه را انجام داده‌ایم. حتی گفتیم که از محل اعتبارات وزارت بهداشت که مربوط به افزایش جمعیت است، این مابه‌التفاوت پرداخت شود، اما متأسفانه به نتیجه‌ای نرسیدیم و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی هم در پاسخ به مکاتبه ما از دستگاه‌ها خواست در اعتبارات خود این موضوع را پیگیری کنند. در حال راینزی با تأمین اجتماعی هستیم که بتوانیم راهی پیدا کنیم تا قانون را در این‌باره اصلاح کرده و جایگزینی برای آن پیدا کنیم. از سوی دیگر، دیوان عدالت اداری هم نظر داده که با این قانون به طور کامل اجرائی شود یا لغو یا اصلاح شود و در حال حاضر هم درباره مابه‌التفاوت مالی بین شش تا ۹ ماه مرخصی را خیلی از دستگاه‌ها قبول نمی‌کنند. به دلیل اینکه امنیت شغلی زنان با رفتن به این مرخصی به خطر می‌افتد، بسیاری از زنان ترجیح می‌دهند از این مرخصی استفاده نکرده و آنهایی هم که به مرخصی رفته‌اند، ممکن است نتوانند به سر کار خود باز گردند. به همین دلیل می‌گوییم قانون باید طوری تدوین شود که ضمانت اجرایی داشته باشد و امنیت شغلی زنان هم به خطر نفتند.»

تخریب طبقات اضافه علاءالدین در انتظار تأیید مقام قضائی

ایسنا؛ عضو هیات‌رئیس‌ه شورای شهر تهران درباره آخرین وضعیت تخریب طبقات اضافه پاساژ علاءالدین توضیحاتی را ارائه کرد. ابوالفضل قاعتی، درباره آخرین وضعیت تخریب طبقات اضافه پاساژ علاءالدین با بیان اینکه با حضور شهردار منطقه ۱۱ و جمعی از اعضای شورای شهر جلسه‌ای با تورک، رئیس دادسرای ناحیه هفتم درباره سرانجام این طبقات برگزار شد، گفت: تورک از مالک علاءالدین برنامه سه‌ماهه‌ای برای تخریب طبقات اضافی که به صورت غیرمجاز ساخته شده بودند، درخواست کرد؛ اما مالک برنامه چهار ماهه‌ای را آورد که رئیس دادسرای ناحیه هفت آن را نپذیرفت و از مالک پاساژ خواست که تا پایان تابستان موضوع تخریب طبقات اضافه را حل کند. وی با بیان اینکه هم‌زمان رئیس دادسرای مذکور از شهردار منطقه ۱۱ خواست که به موازات برنامه صاحب پاساژ برای تخریب، پیمانکاری انتخاب کند تا در صورت سرپیچی مالک از تخریب، شهرداری رأساً اقدام به تخریب کند، اظهار کرد: مهلت صاحب پاساژ علاءالدین برای تخریب طبقات اضافه تا اول مهر بود و اولتیماتوم به پایان رسیده است و باید طبق برنامه، شهرداری منطقه رأساً برای تخریب طبقات اضافه اقدام کند. قاعتی با بیان اینکه هفته گذشته از شهردار منطقه ۱۱ درباره چرایی تخریب طبقات اضافه سؤاَل پرسیدم که وی نامهای را به من نشان داد که خطاب به رئیس دادسرای ناحیه هفت تنظیم شده بود و گفت: در این نامه از تورک درخواست شده بود که اجازه ورود مأموران شهرداری منطقه ۱۱ برای تخریب طبقات اضافه پاساژ علاءالدین صادر شود که تاکنون پاسخی از سوی رئیس دادسرای مذکور ارائه نشده است. وی افزود، رئیس دادسرای شماره هفت باید حکم و مجوز ورود مأموران شهرداری را برای تخریب طبقات اضافه صادر کند، اما بااین‌حال، شهردار منطقه ۱۱ اعلام کرده به دلیل نوع سازه پاساژ و با توجه به فعالیت‌های اقتصادی که در طبقات زیرین انجام می‌گیرد، حدود سه ماه زمان لازم است که تخریب طبقات اضافه بدون هیچ‌گونه حادثه و با دقت انجام گیرد.

پرداخت دیه کامل سربازان فوت‌شده در حادثه نی‌ریز فارس

• شرق؛ مدیر مجتمع امور بیمه‌ای فارس بیمه ایران گفت: دیه کامل سربازان فوت‌شده در حادثه نی‌ریز فارس پرداخت شد. حمیدرضا جمالی‌زاده با بیان اینکه دیه کامل سربازان فوت شده در حادثه اتوبوس حامل سربازان با برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده پرداخت شد، افزود: حادثه دلگوار مذکور برای همگان غمناک بود، به‌همین‌دلیل مجموعه بیمه ایران از همان دقایق نخستین حضور سربازان در بیمارستان، خود را در کنار خانواده این عزیزان قرار داد تا هیچ‌گونه مشکلی در بحث مالی ایجاد نشود. وی اضافه کرد: مراحل قانونی برای مصدومان و حادثه‌دیدگان در حال طی‌شدن است، هرچند بسیاری از کارهای مربوط به این حادثه با هماهنگی‌های انجام‌شده زودتر از موعدهای معمولی انجام شده است. همتی، رئیس کل بیمه مرکزی، قبل‌تر ضمن تسلیت و ابراز همدردی با خانواده بازماندگان این حادثه دلخراش، پرداخت هرچه سریع‌تر دیه آنها را خواستار شد.

ماجرای هشتگی با عنوان «#نه_به_تحریم_ورزش_زنان_ایران» که از سوی برخی فعالان اجتماعی و زنان ساخته و منتشر شد، چه بود؟

شرق؛ این هشتک در ابتدا نه عجیب بود و نه حاشیه‌ای داشت. مسئله خیلی ساده بود. زنان ایرانی با توجه به اینکه سال گذشته بهار ورزش آنها مطابق گزارش‌ها و تحلیل‌ها همه جا گفته شد، حق داشتند و می‌خواستند در صحنه‌های ورزشی باشند و البته نه در حاشیه، بلکه در متن و به صورت فعال.

ازاین‌رو زمانی که تعداد انگشت‌شماری از زنان کشورهای دیگر به حضور در ایران به‌عنوان میزبان بازی‌ها با حساب داخل این کشور مخالفت کردند، قطعاً فعالان مدنی و گروهی از فعالان زنان با توجه به این نظر افراد مختلف این حوزه و ورزشکاران زن این رشته را شنیدند، می‌دانستند باید کاری کنند تا این میزبانی از ایران گرفته نشود. بحث پوشش و بحث اعتراض به هر موضوع دیگری در میان نبود. مطالبه کاملاً ساده و قابل درک بوده و هست:

زنان ایرانی که با محدودیت‌ها توانسته بودند در رشته‌ای که کاملاً متعلق به عرصه مردانه بود همچون شطرنج تا این مرحله پیش بیایند، برایشان گرفتن میزبانی این رشته از سوی ایران موفقیت و نوعی برجسته‌شدن و دیده‌شدن در عرصه جهانی محسوب می‌شد. در این زمینه بسیاری از فعالان حوزه زنان نیز هم‌نظر بودند و هستند. ازاین‌رو به صورت خودجوش در فضای مجازی چنین هشتگی شکل گرفت که درواقع نه خواست آن زنان در کشورهای دیگر را نفی می‌کرد و نه کاری به پوشش کسی داشت و فقط مطالبه‌ای ساده را مطرح کرد و می‌گفت: زنان ایرانی به دلیل مسائلی مانند این مسئله که در کشورشان برقرار است، نباید از عرصه‌های بین‌المللی و دستیابی به فرصت‌هایی مانند میزبانی این رشته ورزشی در کشور محروم شوند. درباره کلیت مسئله گمان نمی‌رود اختلاف چندانی میان همه گروه‌های دغدغه‌مند زنان باشد و همه فعالان اجتماعی خواهان حضور بیشتر زنان در عرصه‌های عمومی و به‌ویژه عرصه‌های مردانه ورزشی که به‌تازگی زنان در آنها به صورت جدی وارد شده‌اند، هستند. اما در نهایت با توجه به تداخل این مطالبه با برخی از مطالبات که به صورت ناگهانی مطرح شد؛ همچون آزادی پوشش که مورد بحث اولیه فعالان زنان نبود، جنجال‌آفرینی‌هایی شد که به‌هرروی با گرفتن میزبانی ایران در این رشته تا حدی رفع شدند. اما بحث و دغدغه فعالان مدنی مخالف تحریم ورزش زنان ایرانی به دلیل پوشش، فقط این رشته و این ورزش نیست، بلکه همچنان با رویکرد حضور هرچه بیشتر زنان ایرانی در عرصه‌های بین‌المللی و برجسته‌شدن موفقیت‌های ملی آنها در همه جای دنیا، اصرار دارند این شرایط ادامه پیدا کند و به دلایلی از این دست، زنان ایرانی از عرصه‌های مهم و اثرگذار عمومی و جهانی محروم نشوند. در این راستا در شبکه‌های مجازی و برخی رسانه‌ها حرف و سخن زیاد زده شد و بسیاری از فعالان این حوزه تحلیل‌ها و توجیهات و نظرات مختلفی دادند. در ابتدا بنابه گزارش ایسنا، تعدادی از شطرنج‌بازان خارجی، ازجمله نازی پایکیدزه، شطرنج‌باز آمریکایی با میزبانی ایران برای بازی‌های شطرنج فوربه ۲۰۱۷ مخالفت کردند. بااین‌حال میترا حجازی‌پور، استاد مشهور شطرنج

زنان که در مسابقات آسیایی ۲۰۱۵ زنان قهرمان شده است، در مصاحبه با گاردین اعلام کرد بایکوت‌کردن بازی‌ها در ایران کار اشتباهی است و جلوی تلاش‌های سخت برای پیشرفت ورزش زنان در ایران را می‌گیرد. حجازی‌پور ۲۳ساله دراین‌باره افزود: این مسابقات می‌تواند یکی از بزرگ‌ترین مسابقات بین‌المللی زنان را در ایران باشد، ما در گذشته نتوانسته‌ایم در هیچ رشته‌ای مسابقات بزرگ بین‌المللی زنان در این حد در ایران برگزار کنیم. درست نیست بعضی‌ها درخواست بایکوت‌شدن این مسابقات را بدهند. این مسابقات برای زنان ایرانی مهم است و فرصتی است تا ما قدرت خودمان را نشان دهیم. من درک می‌کنم که قوانین حجاب ممکن است برای آنها سخت باشد، اما می‌خواهم به آنها بگویم اگر صبر و درک خود را نشان دهند و به ایران بیایند تأثیر مثبتی خواهند داشت. ایران کشور زیبایی است و فرهنگ غنچه‌قوامی در مصاحبه‌ای که درهمین باره با گاردین کرده است گفته است: «مخالفم که جامعه جهانی از حجاب اجباری به‌عنوان ابزاری برای فشار و به‌انزواکشاندن ایران استفاده کند. زنان ایرانی، روزبه‌روز توانمندتر شده و تبعیض‌های سنتی، سیاسی و حقوقی را بیش‌ازپیش کنار می‌زنند. کسانی که نگران وضعیت حقوق بشر در ایران هستند، باید این طرفیت‌ها و تلاش‌ها را ببینند و به رسمیت بشناسند. او همچنین به «شرق» می‌گوید: «هروگه تلاش‌ی برای به‌انزواکشیدن ایران در جامعه جهانی به ضرر زنان و به طور کلی جریان تحول‌خواه در ایران خواهد بود. بازنمایی کلیشه‌های اورینتالیستی از زنان ایران که تصویر منفعل و سرکوب‌شده به مخاطب جهانی ارائه می‌دهد، تنها با ارتباط مؤثر با دیگر کشورها فرومی‌ریزد. زنانی که سابقه فعالیتشان به چندین دهه گذشته برمی‌گردد، احتیاج به ناجی ندارند. به‌تصورکشاندن این تلاش‌ها، به جای حس ترحم، همدلی و تحسین به همراه خواهد داشت

روزبه‌روز توانمندتر شده و تبعیض‌های سنتی، سیاسی و حقوقی را بیش‌ازپیش کنار می‌زنند. کسانی که نگران وضعیت حقوق بشر در ایران هستند، باید این طرفیت‌ها و تلاش‌ها را ببینند و به رسمیت بشناسند. او همچنین به «شرق» می‌گوید: «هروگه تلاش‌ی برای به‌انزواکشیدن ایران در جامعه جهانی به ضرر زنان و به طور کلی جریان تحول‌خواه در ایران خواهد بود. بازنمایی کلیشه‌های اورینتالیستی از زنان ایران که تصویر منفعل و سرکوب‌شده به مخاطب جهانی ارائه می‌دهد، تنها با ارتباط مؤثر با دیگر کشورها فرومی‌ریزد. زنانی که سابقه فعالیتشان به چندین دهه گذشته برمی‌گردد، احتیاج به ناجی ندارند. به‌تصورکشاندن این تلاش‌ها، به جای حس ترحم، همدلی و تحسین به همراه خواهد داشت

پیرامون مفهوم شهروندی، به رابطه حقوقی و سیاسی دولت و ملت محدود می‌شد. تعاریف قرن هجدهم بیشتر بر تکالیف ملت‌ها در برابر دولت‌ها و تعاریف قرن نوزدهم بیشتر بر حقوق ملت‌ها در برابر دولت‌ها تأکید داشتند. اما با آغاز قرن بیستم و با افزودن ابعاد اجتماعی به مفهوم شهروندی، تحولی در تعریف آن به وجود آمد. دخیل‌کردن عناصری مانند بهداشت، آموزش و تأمین اجتماعی باعث شد حقوق شهروندی منحصر در امور حقوقی و سیاسی نباشد. همچنین رابطه یک‌سویه حق و تکلیف در دو قرن پیش از آن، ترکیب شد و نوعی رابطه «حق-تکلیف مدار» میان دولت و ملت به وجود آمد. رابطه‌ای که در آن دولت‌ها هم‌زمان با حقوقی که در برابر ملت‌ها داشتند، تکالیفی را نیز در قبال آنان عهده‌دار بودند. ملت‌ها نیز به ازای انجام تکالیف خود در برابر دولت‌ها، مُحق بودند تا حقوقی را از آنها مطالبه کنند. براین‌اساس و با توجه به وقوع پدیده‌هایی مانند ترافیک و آلودگی هوا در سال‌های اخیر و شائبه‌های وجود رانت در واگذاری املاک و فرونشست اراضی شهری در ماه‌ها و روزهای اخیر، یکی از جنبه‌های حقوق شهروندی در جامعه امروز ایران با آثار چنین پدیده‌هایی بر زندگی شهروندان، تعریف و مطالعه می‌شود. اگرچه وقوع چنین پدیده‌هایی متأثر از مناسبات دوسویه مبتنی بر حق و تکلیف میان دولت و ملت است، اما دراین‌بین نقش مدیریت شهری به‌منایه دولت محلی، در تحقق یا تضییع حقوق شهروندان نقشی بی‌بدیل است؛ چراکه وظایف و اختیاراتی که به موجب قانون به نظام

جامعه

بایکوت چاره‌نیست

که برای زنان ایرانی در راه رسیدن به مطالباتشان انگیزه‌بخش خواهد بود. جامعه جهانی به جای تحریم و بایکوت، باید اراده مردم ایران برای تغییر را به رسمیت بشناسد.»

پدیس عامری، فعال اجتماعی هم دراین‌باره می‌گوید: «این مسابقات و میزبانی ایران برای مسابقات شطرنج را نباید کم‌اهمیت دید و چرا باید معدود موقعیت‌هایی را که برای دیده‌شدن زنان ایرانی و خارج‌شدن آنها از انزوا و تعامل بیشترشان با جامعه جهانی کارساز است از آنها بگیریم؟ این واقعا چه نفعی برای جامعه زنان ایران دارد آن‌هم وقتی خود زنان ورزشکار این رشته، این مطالبه را ندارند و می‌خواهند که از فرصت پیش‌آمده استفاده کنند؟ شاید بهتر باشد به‌جای این نگاه خردنگر -با گرفتن موقعیت کوچکی از زنان و برانگیختن حس ترحم جهانی به زنان ایرانی- نگاهی کلان‌تر در مطالبات داشته باشیم و اگر مطالبه‌ای هست، با این مطالبه مخلوط نکنیم! هشتگی که این روزها نه به تحریم می‌گوید، نه به هرگونه سوءاستفاده از موقعیت‌ها و موقعیت‌های زنان برای دستیابی به اهداف گروهی و سیاسی خاص است. بهتر است مخالفان برگزاری مسابقات بین‌المللی به هر دلیل، از خود مایه بگذارند، نه از موفقیت‌های زنان ورزش ایران!

فرشته طوسی، روزنامه‌نگار و فعال اجتماعی، هم نظراتی با همین توجیهات دارد و نوشته است: «در فضایی زندگی می‌کنیم که مفاهیم مصادره به مطلوب می‌شوند، توجهی به اصل موضوع نمی‌شود و عده‌ای منتظر بهره‌برداری‌اند، یک موضوع ساده بیان شده است، شاید هم از نظر من بدیهی به نظر می‌آید؛ زنان در جامعه ما، سال‌ها سعی شده که از حوزه عمومی دور شوند، به‌سختی دارند تلاش می‌کنند نرخ اشتغال خودشان را تغییر دهند. خشونت علیه زنان درست است که به تغییر شکل خود ادامه می‌دهد، اما آگاهی زنان روز به روز بیشتر می‌شود. کنشگری اجتماعی سیاسی، محل انتخاب است. همه چیز

ماجرای هشتگی با عنوان «#نه_به_تحریم_ورزش_زنان_ایران» که از سوی برخی فعالان اجتماعی و زنان ساخته و منتشر شد، چه بود؟

را با هم نمی‌شود به دست آورد، برای همین برای من، درحال‌حاضر، حضور زن در حوزه عمومی اولویت اول است». دراین‌باره مهدیه گُـرو، فعال اجتماعی زنان، هم نظراتی مشابه در صفحات مجازی خود نوشته است. او معتقد است تحریم یا بایکوت، فعالیتی اعتراضی در شکل خودداری از انجام یک کار یا اقدام است که می‌تواند از سوی گروهی یا سازمانی انجام شود. تحریم انتخابات، تحریم اقتصادی، تحریم غذا، تحریم دارو و... نکته درخورتوجه این است که ما نمی‌توانیم با نوعی از تحریم موافق باشیم و با نوعی دیگر مخالف. در نهایت بیشترین آسیب را شهروندان عادی در تحریم‌ها خواهند دید. چنان که در سال‌های گذشته همیشه شاهد چنین نتیجه‌ای بوده‌ایم. جهان به واسطه رسانه‌ها و تلاش‌های خبرنگاران و روزنامه‌نگاران داخلی و خارجی به‌خوبی زندگی زنان در ایران را دیده است اما من گمان می‌کنم آنها شاید ما را کامل نشناخته‌اند. شاید تصویر ذهنی آنها از ما این است که در سکوت نشسته و به واقعیت تلخ زندگی‌مان تن داده‌ایم. شاید تاکنون ندیده‌اند ما زنان ایرانی هرروز تلاش می‌کنیم، باز امیدوار به جلو می‌رویم و شاید وقت آن است که به زنان جهان بگویم به ایران بیایند و ببیند ما چگونه خستگی‌ناپذیر تلاش می‌کنیم. تحریم ورزش زنان در ایران یک پیشروی مردسالارانه است. کنار ما باشید تا جهان مردانه بداند زنان می‌توانند.

گلرخ نفیسی، هنرمند تجسمی دیگر دراین‌باره می‌گوید: ابزارهای رسانه مثل اطلاع‌رسانی، سرودما و دعوت به انجام یا پرهیز از کاری، همه ابزارهایی بر قدرت اما محدود و اغلب یک‌بارمصرف برای مبارزه‌اند. مثلاً از یک تریبون نمی‌شود صد بار یک چیز را به اطلاع همگان رساند تا توقع داشت مطلع‌شدن مدام از یک وضعیت ناخوشایند منجر به تغییر وضعیت شود. تحریم، برگزاردکردن، مشارکت نکردن، به‌رسمیت‌نشناختن یکی از شیوه‌های فعالیت است که در تمام این سال‌ها مدام درباره تأثیرداشتن و نداشتنش بحث شده است. فارغ از هر حکم کلی‌ای در این زمینه باید توجه کرد بایکوت‌کردن، فعالیتی متمرکز بر سازمان‌هاست که به قصد فلج‌کردن سازمان‌ها و سازوکارشان انجام می‌شود. دلیل مقبولیت این شیوه فعالیت در غرب هم تثبیت سازمان‌ها و تبیین‌شدن نسبت آدم‌ها با سازمان‌هاست. نسبت ما با دولت نسبیتی است که ما با مشارکت پیوسته در تمام امکان‌های سیاسی مشغول ساختن و اصلاح آن هستیم. سؤاَل اصلی این است که چرا ما در میانه مبارزه هروزه و مستمرمان باید هم‌زمان مشغول نشان‌دادن محدودیت‌های هم‌زمان هستیم؟ سؤاَل اصلی این است که هم‌زمان مشغول نشان‌دادن محدودیت‌های هم‌زمان به دیگری‌هایی باشیم که از اساس از حیات سیاسی ما بی‌خبرند؟ عموم خارج از ایران با مطلع‌شدن از تحریم‌کردن این مسابقه یا فلان سفر هرگز حلقه‌های گمشده بین خودشان و ما را پیدا نخواهند کرد و ماینتره‌هایی مشابه ایده تحریم مسابقات شطرنج در ایران در نهایت آنها را به یکی از کلیشه‌ای‌ترین آدرس‌های غلط سیاسی مثل عذاب‌وجدان‌های پسااستعماری، ترحم‌ها و مداخلات بشردوستانه تبدیل می‌کند.

مدیریت شهری -اعم از شهرداری و شورای شهر- محول شده، با هیچ کنشگر یا بازیگر شهری دیگری مقایسه‌کردنی نیست. بنابراین مدیریت محلی در مواجهه با این دست وقایع نوظهور شهری در جامعه ایران، همواره با چند پرسش اساسی مواجه است و آن اینکه اگر فلسفه و رسالت اصلی تشکیل نهادهای محلی، مانند شهرداری و شورای شهر، فراهم‌آوردن شرایط زندگی مطلوب از طریق تأمین امنیت، رفاه و رضایت برای شهروندان است، آیا رویکردهای اتخاذ شده در تصمیم‌گیری‌ها و متعاقباً اجرای آنها از سوی نهادهای مذکور، به تحقق رسالت مورد اشاره منجر شده است؟ اگر پاسخ مثبت است، معیار و میزان اندازه‌گیری آن چیست؟ اگر پاسخ منفی است، دلایل این ناکامی چیست؟ واقع امر آن است که رشد جمعیت و افزایش تراکم، گسترش سکونتگاه‌های فشرده و توسعه افقی شهرها در طول تاریخ، باعث شده انجام برخی امور محلی از قبیل حفظ نظافت و بهداشت معابر، تسهیل عبور و مرور، تقسیم و تفکیک اراضی و ... از عهده افراد به‌تنهایی خارج شود؛ بنابراین جوامع اقدام به تأسیس سازمان‌هایی کردند که چنین وظایفی را به نیابت از آنها عهده‌دار شوند. برهمین‌اساس، انجام رسالت نهادهای مشغول در بخش عمومی شهری مانند شهرداری و شورا، تکلیفی است که از جانب شهروندان به این نهادها محول شده است، بنابراین امور شهری تماماً عام‌المنفعه هستند و شهروندان به عنوان مالک و ذی‌نفعان اصلی شهر، نه‌تنها تفویض‌کننده اختیارند،

شناسایی ۲۰۶ هزار کارگاه ناایمن در کلان‌شهرهای کشور

• ایسنا؛معاون امور شهرداری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور با اشاره به سند آسیب‌شناسی آتش‌نشانی و خدمات ایمنی که در اواخر سال ۱۳۹۳ به تصویب دولت رسید، گفت: در راستای اجرای بندهای این سند، ۲۰۶ هزارو ۶۰۰ گزارش به ادارات وزارت کار در جهت ناایمن‌بودن کارگاه‌هایی در کلان‌شهرهای کشور ارسال شده است. علی نودریور گفت: سازمان‌های آتش‌نشانی در سراسر کشور با محدودیت‌ها و معذوبیت‌های بسیاری مواجه هستند که مدیریت غیرهماهنگ شهری در برخورد با حوادث از پراهمیت‌ترین معضلات آن‌هاست. برهمین‌اساس سندی تحت عنوان سند آسیب‌شناسی آتش‌نشانی و خدمات ایمنی در اواخر سال ۱۳۹۳ به تصویب دولت رسید که مصوبات آن موجب ایجاد مدیریت هماهنگ در شهرها را فراهم می‌کند. نودریور ارتباط بین سازمان‌های آتش‌نشانی و بازرسان وزارت کار را یکی از بندهای سند آسیب‌شناسی آتش‌نشانی و خدمات ایمنی معرفی کرد و افزود: در گذشته در ارتباط با واحدهای ناایمن شهری بازرسی این وزارتخانه کار نظارت را برعهده داشت و شهرداری‌ها حق نظارت مستقیم را نداشتند اما در این سند به‌عنوان یکی از بندها سازمان‌های آتش‌نشانی شهرداری‌ها می‌توانند گزارشات ناایمن‌بودن کارگاه‌ها را به وزارت کار ارجاع کنند و این وزارتخانه نیز باید رسیدگی به این گزارش‌ها را در اولویت کاری خود قرار دهد. وی تأکید کرد: از زمان تصویب این بند تا به امروز، بیش از ۲۰۶ هزار گزارش به ادارات بازرسی این وزارتخانه ارسال شده و منتظر دستور کار اداره بازرسی این وزارتخانه هستیم.

احتمال مشارکت آلمانی‌ها در احیای تالاب هامون

• شرق؛ رئیس سازمان محیط زیست از احتمال مشارکت کشور آلمان در احیای تالاب بین‌المللی هامون به‌عنوان ذخیره زیست‌کره یونسکو خبر داد. معصومه ابتکار در جدیدترین پست اینستاگرامی خود با اشاره به دیدارش با اششاین مایر، وزیر خارجه آلمان، نوشت: در دیدار ما با اشتان مایر تأکید کردم که باید همکاری‌ها زمینه‌ساز بهره‌مندی ایران از فناوری‌های پاک و سازگار با محیط زیست باشد که اکنون با عوارض گرامیشت جهانی و پدیده‌هایی مانند یزگردها روبه‌رو است. وی با اشاره به جایگاه ایران در منطقه و تجربیات موفقی که در جذب همکاری‌های بین‌المللی از جمله در مورد دریاچه ارومیه با سازمان ملل و ژاین داشته‌ایم، گفت: از آلمان برای مشارکت در این زمینه دعوت کردم و اشتاین مایر نیز در این دیدار بر ضرورت همکاری بین دو کشور تأکید کرده و از بررسی احتمال مشارکت در احیای تالاب بین‌المللی هامون به‌عنوان ذخیره‌گاه زیست‌کره یونسکو و تالاب بین مرزی با افغانستان سخن گفت. او با ابلاغ سلام و درود ویژه خود به رئیس‌جمهور روحانی و دکتر جواد طریف، بر ضرورت برطرف کردن موانع بانکی و مالی که بعضاً در بانک‌های بزرگ اروپایی مشاهده می‌شود تأکید کرد و قول مساعد برای حل آن به‌خصوص برای حضور شرکت‌های محیط‌زیستی آلمان در ایران داد. در این جلسه که حدود یک ساعت به طول انجامید، دکتر علی ماجدی، سفیر جمهوری اسلامی ایران و تنی چند از معاونان وزیر خارجه آلمان حضور داشتند.

رئیس پلیس راهور ناجا: تعویق اجرای LEZ با هماهنگی وزارت کشور بود

• ایسنا؛ رئیس پلیس راهور ناجا با اشاره به اینکه تعویق اجرای طرح کاهش تا ابتدای آبان‌ماه با هماهنگی وزارت کشور بوده است، گفت: این تصمیم برای ایجاد هماهنگی‌های فنی بیشتر، اتخاذ شده است. سردار مهری، گفت: طرح کاهش، یک طرح بزرگ است که در جریان اجرای آن نواقص فنی کوچکی ایجاد می‌شود. برهمین‌اساس و به‌دلیل اینکه به مردم اجحاف نشود و مشکلاتی برای مردم در موضوع داشتن یا نداشتن برکه معاینه فنی از نظر سیستمی به وجود نیاید، این تصمیم اتخاذ شده است. وی تصریح کرد: مسئولان دولت با نیروی انتظامی هماهنگ کرده‌اند که اعمال قانون برای این طرح از اول آبان‌ماه صورت گیرد. وی تأکید کرد: پلیس ملاحظه مردم را در نظر گرفت بنابراین تصمیم گرفتیم با توجه به ازدحام و مراجعه شهروندان به مراکز معاینه فنی و برای اینکه اطلاعات مراکز معاینه فنی به طور کامل به سیستم‌ها وارد نشده بود و ارتباط این سامانه با اجرائیات نیاز به زمان بیشتری داشت، اجرای این طرح به تعویق بیفتد؛ اما بجمدالله درحال‌حاضر این ارتباط‌ها کاملاً برقرار شده و مشکل خاصی وجود ندارد. رئیس پلیس راهور ناجا ابراز امیدواری کرد در چند روز آینده نیز اطمینان بیشتری از سامانه‌های یکپارچه معاینه فنی و اجرائیات از نظر فنی حاصل شود. در این مدت برای مردم نیز فرصتی فراهم خواهد شد تا بتوانند برکه معاینه فنی خود را دریافت و از صلاحیت آن در سامانه سیمفا اطمینان حاصل کنند. در حقیقت شهروندان می‌توانند به مراجعه به سامانه یکپارچه معاینه فنی (سیمفا) به آدرس www.symfa.ir برگه معاینه فنی اخذشده را تطبیق دهند و از اعتبار آن اطمینان حاصل کنند. وی تأکید کرد: اعمال قانون در طرح کاهش از اول آبان‌ماه سال جاری برای کسانی که فاقد برکه معاینه فنی باشند انجام خواهد شد.